

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

مرس

برنامه

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱
تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴
پیوست:

حضرت حجت‌الاسلام و المسلمین جناب آقای علی‌اکبر هاشمی رفسنجانی
رئيس محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

در اجرای اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی
ایران مصوبه جلسه علنی مورخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۴ مجلس شورای اسلامی با در نظر
گرفتن مصلحت نظام و عدم تأمین نظر شورای محترم نگهبان که تحت عنوان لایحه
موافقنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان
به مجلس تقدیم گردیده بود، همراه با کلیه سوابق به شرح پیوست ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئيس مجلس شورای اسلامی

صادر

وروود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۴۶۸۸۱۱/۸۵
تاریخ ثبت: ۱۳۸۵/۱۱/۰۵
اقدام کننده: عصر

رونوشت:

✓ - شورای محترم نگهبان، عطف به نامه شماره ۱۸۶۹۴/۱۰۳۰/۸۵ مورخ ۲۳/۹/۱۳۸۵

جهت استحضار

برگشته

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۹
تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴
پیوست:

لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان

ماده واحده — موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان که من بعد «طرفین» نامیده می‌شوند با توجه به روابط دوستانه با یکدیگر و علاقمندی به تحکیم همکاریهای قضائی در زمینه استرداد مجرمان، نسبت به موارد ذیل موافقت نمودند:

ماده ۱ - تعهد استرداد

طرفین متعهد می‌شوند با رعایت مفاد این موافقتنامه، اشخاص را برای پیگرد جزائی یا اجراء حکم دادگاه به موجب تقاضا، به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲ - موارد استرداد

استرداد در موارد زیر امکان پذیر می‌باشد:

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
نمره

۱۳۸۵/۱۱/۰۴
شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۹

برگشته

بیویت:

- ۱- هرگاه تقاضای استرداد به لحاظ ارتکاب جرائمی باشد که مطابق قانون هردو کشور قابل مجازات بوده و حداقل مجازات کمتر از یک سال حبس نباشد.
- ۲- هرگاه استرداد محاکومی تقاضا شده باشد که جرم (جرائم) ارتکابی و حداقل مجازات وی مطابق بند(۱) همین ماده بوده و حکم صادره نیز لااقل شش ماه حبس یا مجازات سنگین تری غیر آن باشد.

ماده ۳- موارد امتناع از استرداد

در موارد ذیل تقاضای استرداد مورد قبول واقع نخواهد شد:

- ۱- در صورتی که شخص مورد درخواست از اتباع کشور درخواست شونده باشد.
 - ۲- چنانچه پیگرد جزائی که طبق قوانین هر دو طرف متعاهد انجام می‌پذیرد، فقط براساس شکایت خصوصی طرف معنی علیه صورت پذیرد.
 - ۳- چنانچه موقع دریافت درخواست استرداد مجرم، طبق قوانین کشور درخواست شونده، پیگرد جزائی مجرم نتواند شروع گردد یا حکم مربوط به آن به دلیل مرور زمان یا دیگر دلائل قانونی غیرقابل اجراء باشد.
 - ۴- چنانچه در خصوص شخصی که درخواست استرداد او ارایه گردیده، در قلمرو کشور درخواست شونده قبل از خاطر ارتکاب همان جرم حکمی صادر شده باشد یا براساس حکم یا تصمیم قانونی، پرونده مختومه شده باشد.
- چنانچه جرمی که درخواست استرداد مجرم در ارتباط با آن ارایه شده، در قلمرو کشور درخواست شونده ارتکاب یافته باشد، امکان دارد که از استرداد مجرم امتناع به عمل آید.

در صورت امتناع از استرداد مجرم، کشور درخواست شونده به طور مقتضی، موضوع عدم استرداد را به کشور درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
نماینده

برگشته

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱
تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴
پرست:
.....

ماده ۴- اسناد مربوط به تقاضای استرداد

اسناد ذیل باید به تقاضای استرداد ضمیمه گردد:

- ۱- نام مرجع درخواست کننده.
- ۲- متن مفاد مربوط به قانون کشور درخواست کننده که طبق آن عمل مزبور جرم تلقی می شود.

۳- نام، نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ تولد، تابعیت، محل اقامت یا سکونت، توصیف شخص مورد درخواست و در صورت امکان ضمیمه نمودن عکس، اثر انگشت و اطلاعات ضروری دیگر.

۴- شرح جرائمی که به علت آن درخواست استرداد شده است، زمان و محل ارتکاب جرائم، توصیفات قانونی و اشاره به مواد قانونی مربوط.

۵- حکم محکومیت قطعی، قراربازداشت، برگ جلب یا سندی که معادل اسناد فوق باشد همچین در صورتی که محکوم متهم قسمتی از مجازات شده باشد اطلاعاتی درباره باقیمانده دوران محکومیت ارایه خواهد شد.

چنانچه کشور درخواست شونده تشخیص دهد که نیاز به دریافت توضیحات اضافی دارد، می تواند اطلاعات مورد نیاز را از کشور درخواست کننده، درخواست نماید. اطلاعات درخواستی باید ظرف سی روز ارایه شود.

در صورت قصور در ارایه مدارک و اطلاعات مورد نیاز، کشور درخواست شونده شخص مورد استرداد را آزاد خواهد نمود.

ماده ۵- زیان

اسناد مذکور در فوق به طریقی که قانون کشور درخواست کننده مقرر می دارد تنظیم می شود و ترجمه اسناد مزبور باید به زبان کشوری که تقاضای استرداد از آن به عمل می آید ضمیمه درخواست استرداد شود.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
نیم

برگشته

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴

پوست

صحت استناد ترجمه شده باید به تصدیق نماینده سیاسی کشور درخواست کننده یا مترجم رسمی کشور مذکور یا کشور درخواست شونده رسیده باشد.

ماده ۶- بازداشت شخص مورد استرداد

کشور درخواست شونده پس از وصول درخواست استرداد، به استثناء موارد مذکور در ماده (۳)، اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود جهت دستگیری شخص مورد درخواست به عمل خواهد آورد.

ماده ۷- بازداشت تا موقع دریافت درخواست استرداد

۱- در موارد فوری، در صورتی که مقامات ذی صلاح کشور درخواست کننده به قرار بازداشت یا حکم معتبر استناد کنند و اعلام نمایند که اوراق درخواست استرداد را بلادرنگ در اختیار کشور درخواست شونده خواهند گذاشت، کشور درخواست شونده می‌تواند شخص مورد تقاضا را بازداشت نماید. مراتب بازداشت شخص مورد تقاضا به کشور درخواست کننده منعکس خواهد شد.

۲- هرگاه کشور درخواست کننده در ارایه اوراق درخواست استرداد ظرف مدت یک ماه از تاریخ توقيف طبق بند(۱) این ماده قصور نماید، شخص بازداشت شده آزاد خواهد شد.

ماده ۸- تعویق در استرداد

۱- اگر شخص مورد استرداد در خاک کشور درخواست شونده به اتهام دیگری تحت تعقیب ویا محکمه باشد، استرداد وی تا پایان محکمه و اعمال مجازات یا آزادی قانونی وی به تعویق خواهد افتاد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

نمره

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱
تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴
پوست:

برنامه

- اگر تعویق در استرداد موجب تأخیر در پیگرد شخص در کشور درخواست کننده گردد و یا در بازجویی مجرم ایجاد مشکل نماید، براساس مدارک موجود استرداد موقت صورت می‌پذیرد. کشور درخواست کننده، شخص مورد استرداد موقت را ظرف سه‌ماه پس از استرداد باید اعاده نماید.

ماده ۹- محکمه در صورت امتناع از استرداد

اگر درخواست استرداد به موجب بندهای (۱) و (۲) ماده (۳) پذیرفته نشود، کشور درخواست شونده می‌تواند متهم را در دادگاههای خود تحت تعقیب یا محکمه قرار دهد. در این صورت کشور درخواست کننده دلائل و آلات ارتکاب جرم را در اختیار کشور درخواست شونده قرار خواهد داد.

ماده ۱۰- استرداد به درخواست چندکشور

اگر درخواست استرداد یک فرد از سوی چندکشور دریافت شود، کشور درخواست شونده بنایه صلاح‌حدید خود تصمیم می‌گیرد که به کدام درخواست جواب مثبت دهد.

ماده ۱۱- حدود پیگرد جزائی شخص مسترد شده

۱- بدون اطلاع کشور درخواست شونده، شخص مسترد شده را نمی‌توان در رابطه با جرمی غیر از آنچه که موجب استرداد وی شده مورد پیگرد جزائی و مجازات قرار داد.
۲- شخص مسترد شده را نمی‌توان بدون موافقت قبلی کشور درخواست شونده به کشور ثالث مسترد نمود.

ماده ۱۲- استرداد

- ۱- کشور درخواست شونده به کشور درخواست کننده، تصمیم خود را در باره استرداد با ذکر زمان و مکان استرداد ابلاغ می کند.
- ۲- اگر کشور درخواست کننده ظرف مدت سی روز از تاریخ مقرر برای استرداد، در انتقال قصور نماید، شخصی که استرداد وی درخواست شده آزاد می شود.
- ۳- در صورتی که اوضاع و احوال مافوق کنترل یکی از طرفین، مانع از تسليم یا تحويل گرفتن شخص مورد استرداد شود، طرف مزبور باید موضوع را به طرف دیگر اطلاع دهد. در این صورت طرفین در مورد تاریخ جدید تسليم مجرم توافق خواهند کرد.

ماده ۱۳- استرداد مجدد

- اگر شخص مسترد شده از پیگرد جزائی طفه رفته و تا قبل از پایان مدت مجازات به خاک کشور دیگر برگردد او را می توان براساس درخواست کشور درخواست کننده مجدداً مسترد نمود. در این صورت تسليم اسنادی که در ماده (۴) ذکر شده است، مورد نیاز نمی باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

نیم

برنامه

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱
تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴
پرست:
.....

ماده ۱۴ - انتقال اموال

- ۱- کشور درخواست شونده در صورت موافقت با استرداد، اشیاء مربوط به جرائم قابل استرداد موضوع ماده (۲) این موافقتنامه و نیز اشیاء حامل آثار جرم که از طریق جرم به دست آمده است را به کشور درخواست کننده تحويل خواهد داد. این اشیاء براساس درخواست، در صورتی که شخصی که با استرداد وی موافقت شده است را به دلیل فوت وی یا دلائل دیگر نتوان مسترد نمود، به طرف متعاهد دیگر تحويل می گردد.
- ۲- در صورتی که کشور درخواست کننده به اشیاء مذکور در بند (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده های جزائی دیگر نیاز داشته باشد می تواند تحويل آنها را موقتاً به تأخیر بیندازد.
- ۳- حقوق اشخاص ثالث نسبت به اشیاء مذکور اعتبار خود را حفظ می کند و بعد از پایان رسیدگی به پرونده، این اشیاء و اموال باید به کشور درخواست شونده اعاده شود.

ماده ۱۵ - عبور

- ۱- هر کشور، عبور افرادی را که توسط کشور ثالث به کشور دیگر مسترد شده‌اند، اجازه می دهد. طرفین موظف نیستند عبور افرادی را که استرداد آنان براساس شرایط این موافقتنامه مجاز نیست، اجازه دهند.
- ۲- درخواست اجازه عبور به ترتیبی که برای درخواست استرداد مقرر شده تنظیم و ارسال می گردد.
- ۳- مراجع صلاحیتدار طرفین در هر مورد معین، شیوه عبور، مسیر و شرایط دیگر را هماهنگ می کنند.

برگشته

نیم

ماده ۱۶- مخارج

هزینه‌های مربوط به استرداد در خاک کشور درخواست شونده به عهده آن کشور و مخارج و هزینه‌های حمل و نقل عبوری به عهده کشور درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۱۷- نحوه تماس

مراجع قضائی طرفین درمورد استرداد از طریق مقامات مربوط و مجاری سیاسی با یکدیگر ارتباط برقرار می‌نمایند. در موارد فوری مقامات ذی صلاح قضائی می‌توانند به طور مستقیم با یکدیگر تماس بگیرند. در هر صورت کلیه اسناد و اوراق استرداد از مجاری دیپلماتیک ارسال خواهد شد.

مقام ذی صلاح در جمهوری اسلامی ایران قوه قضائیه و مقام ذی صلاح در جمهوری فرقیستان دادستانی کل جمهوری فرقیستان می‌باشد.

ماده ۱۸- لازم الاجراء شدن موافقتname

این موافقتname پس از تصویب طرفهای متعاهد و سی روز پس از مبادله استناد تصویب لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۹- تفسیر موافقتname

هرگونه اختلافی که بین طرفین در مورد اجراء این موافقتname بروز نماید از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقتname

این موافقتname برای مدت نامحدود منعقد می‌شود هریک از کشورها می‌تواند در هر زمان کشور دیگر را از قصد خود مبنی بر فسخ این موافقتname از طریق مجاری سیاسی، شش ماه قبل از تاریخ فسخ پیش‌بینی شده به طور کتبی آگاه نماید.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

برگشته

شماره: ۲۰۸/۱۷۱۵۰۱

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۴

بیست:

این موافقنامه در تاریخ سوم تیرماه ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با بیست و چهارم ژوئن ۲۰۰۳ میلادی در شهر تهران در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، فرانزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید و کلیه متنون از اعتبار مساوی برخوردار می‌باشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این موافقنامه به متن انگلیسی مراجعه خواهد شد.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری قرقیزستان	جمهوری اسلامی ایران
باقرالدین سوبانیک اف	محمد اسماعیل شوشتاری
وزیر کشور	وزیر دادگستری

تصویبه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و چهارم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. ع

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی